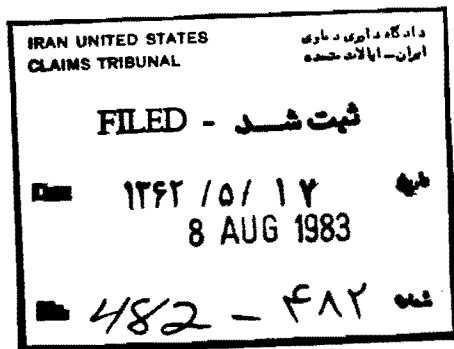

پرونده شماره ۴۸۲

شعبه دو

حکم شماره ۲ - ۴۸۲ - ۶۲

تیمبر پرچیس کا مپنی ،

خواهان ،

- و -

شرکت ملی نفت ایران و

دولت جمهوری اسلامی ایران ،

خواندگان .

حکم براساس شرایط مرضی الطرفین

خواهان پرونده حاضر، تیمبر پرچیس کا مپنی و خواندگان شرکت ملی نفت ایران و دولت جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۵ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۹ تیرماه ۱۳۶۲) پس از حل کلیه اختلافات موجود فیما بین مصالحه نامه ای منعقد و از جمله موافقت نمودند که خواندگان مبلغ ۶ میلیون دلار آمریکا به خواهان بپردازند. مصالحه نامه با مضاء طرفین رسیده است .

طرفین نامبرده فوق در تاریخ ۲۵ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۹ تیرماه ۱۳۶۲) طبق بند ۱ ماده ۳۴ قواعد دیوان دآوری تقاضای مشترکی بمنظور صدور حکم دآوری براساس شرایط مرضی الطرفین جهت ثبت و اجرای مصالحه نامه مذکور به ثبت رساندند .

دیوان دآوری متذکرمی شود که در تقاضای مشترک طرفین از دیوان درخواست شده که مصالحه نامه محرمانه تلقی گردد . ولی بموجب

بند ۵ ماده ۳۲ قواعد دیوان این امر بسته به صلاح دید دیوان داوری است که با چنین تقاضائی موافقت نماید و قسمتهائی از حکم را که دارای مشخصات طرفین و واقعیات مشخصه دیگر و اسرار تجاری و نظامی می باشد از متن حکم حذف نماید. در مورد حاضر دیوان داوری هیچگونه اسرار تجاری یا نظامی که در مصالحه نامه افشاء شده باشد نمی بیند. بنا بر این یک نسخه از تقاضای مشترک و مصالحه نامه به این حکم پیوست می گردد.

دیوان داوری به این نتیجه رسیده است که در چارچوب مقررات بیانییه دولتی جمهوری دمکراتیک و مردمی الجزایر درباره حل و فصل ادعاهای ایالات متحده آمریکا و جمهوری اسلامی ایران مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیمه ۱۳۵۹) صلاحیت رسیدگی به موضوع حاضر را دارد.

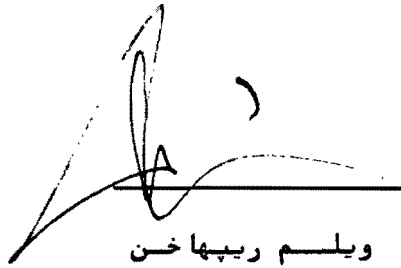
به دلائل پیش گفته :

دیوان داوری بشرح زیر حکم صادر می نماید :

بدینوسیله مصالحه نامه ثبت شده ، به همراه تقاضای مشترک ، پذیرفته شده و بعنوان حکم داوری بر اساس شرایط مرضی الطرفین به ثبت می رسد. این حکم برای طرفین از نظر حل و فصل کل دعوا الزام آور می باشد.

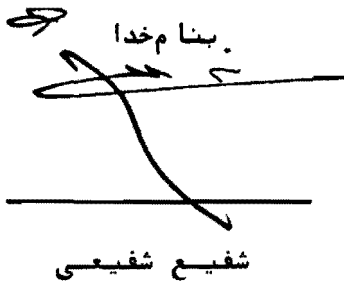
در نتیجه خوانندگان ، شرکت ملی نفت ایران و دولت جمهوری اسلامی ایران ملزم هستند به خواهان مبلغ ۶ میلیون دلار بپردازند و تعهد مذکور طبق بند ۲ بیانییه دولت جمهوری دمکراتیک و مردمی الجزایر مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیمه ۱۳۵۹) با پرداخت از حساب تضمینی اسقاط خواهد شد .

لاہہ ، بہ تاریخ ہشتم اوت ۱۹۸۲ برابر ۱۷ موداد ماہ ۱۳۶۲

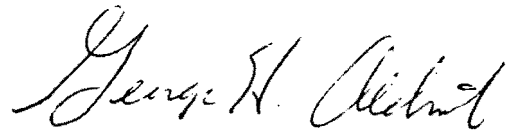

ویلسم ریپہاخن

رئیس شعبہ دو

شعیخ شعیخی

جرج اچ. آلدریج

۱۷ اوت ۱۳۶۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعلنا من خلقه
مختلفين في الدين والخلق

در محضر

دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحده

تیمبر پرچس کا مینی،

خواهان ،

پرونده شماره ۴۸۲

شعبه دو

- و -

شرکت ملی نفت ایران و

دولت جمهوری اسلامی ایران ،

خواندگان .

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دارگاه داورى دعاوى ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
1362/4/29	20 JUL 1983
482	

درخواست مشترک جهت صدور حکم

بر اساس شرایط مرضی الطرفین

۱ - خواهان ، تیمبر پرچس کا مینی، بموجب دادخواستی که در مورد این پرونده در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دیماه ۱۳۶۰) به ثبت رسانده ، خواستار صدور حکمی جهت خسارات مالی علیه خواندگان ، شرکت ملی نفت ایران و جمهوری اسلامی ایران گردیده است ، که از قرارداد ۱۲۲/سی و موافقت نامه های مربوطه مورخ ۹ اکتبر ۱۹۷۹ (۱۷ مهرماه ۱۳۵۶) بین چارتر اویل (باها ماس) لیمیتد ("کویل") و شرکت ملی نفت ایران ناشی شده است . ("ادعای شماره ۴۸۲")

۲ - در نتیجه مذاکرات بین طرف ها ، خواهان ، کویل و خواندگان موافقت نامه حل و فصل مورخ ۳۰ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۹ تیرماه ۱۳۶۲) را ، که نسخه ای از آن پیوست می باشد ، منعقد کرده اند .

۳ - بدینوسیله ، خواهان و خواندگان طبق شرایط مندرج در بند ۱ ماده ۳۴ قواعد

۱۳۶۱

۱۳۶۱

دیوان، مشترکا "این موافقت نامه حل و فصل را تسلیم و از دیوان درخواست می نمایند که حکمی بر اساس شرایط مرضی الطرفین صادر کند که این موافقت نامه حل و فصل را ثبت و بدان تاثیر بخشد.

۴ - خواهان و خواندگان از دیوان دأوری درخواست می نمایند که موافقت نامه حل و فصل پیوست را محرمانه تلقی کند.

۵ - طرفین موافقت نامه حل و فصل اعلام و گواهی می نمایند که امضاء کنندگان این سند اجازه و اختیار تام و تمام امضای درخواست مشترک حاضر جهت صدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین را دارند.

به تاریخ ۲۰ ژوئیه ۱۹۸۳ برابر با ۲۹ تیر ماه ۱۳۶۲

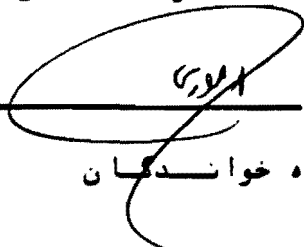
با تقدیم احترامات

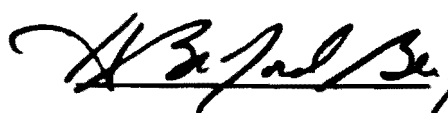
شرکت ملی نفت ایران و
جمهوری اسلامی ایران،
خواندگان،

تیمبر پرچس کامپنی،

خواهان، و

جارتراویل (باها ماس) لیمیتد،

توسط
نماینده خواندگان

توسط

نماینده خواهان و جارتراویل

(باها ماس) لیمیتد طبق رونوشت

و کالتنا مه پیوست.

موافقت نامه حل و فصل

موافقت نامه حل و فصل حاضر در تاریخ ۲۰ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۹ تیرماه ۱۳۶۲) بین تیمبرپرچس کامپنی ("خواهان") و چارتر اویل (باها ماس) لیمیتد ("کویل")، از یکسو، و خوانندگان ادعای شماره ۴۸۲ ("خوانندگان")، از سوی دیگر، منعقد می گردد.

نظربه اینکه، در ۱۸ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دیماه ۱۳۶۰) خواهان ادعائی را نزد دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده ثبت و ضمن آن تقاضا نمود که بابت خسارات مالی ناشی از قرارداد شماره ۱۲۲/سی و موافقت نامه های مربوطه مورخ ۹ اکتبر ۱۹۷۹ (۱۷ مهرماه ۱۳۵۸) فیما بین کویل و شرکت ملی نفت ایران (ادعای شماره ۴۸۲)، حکمی علیه خوانندگان صادر نماید،

نظربه اینکه، خوانندگان مدافعائی را در قبال ادعای شماره ۴۸۲ اقامه نموده و یا می توانند اقامه نمایند،

نظربه اینکه، خواهان کویل و خوانندگان مایلند کلیه ادعاها و اختلافاتی را که فعلا بین آنها در رابطه با ادعای شماره ۴۸۲ موجود است یا امکان بروز دارد، حل و فصل نموده و بطور کامل، قطعی و نهائی تسویه نمایند.

علیهذا، اکنون با توجه به مقدمات و توافقات مندرج در این سند، بدینوسیله خواهان کویل و خوانندگان به شرح زیر موافقت می نمایند:

۱ - موافقت نامه حل و فصل حاضر را به دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده جهت ثبت تسلیم و مشترکا "درخواست نمایند که دیوان حکمی براساس شرایط مرضی الطرفین، طبق شرایط مندرج در این سند، صادر نماید.

۲ - بابت تسویه کامل، قطعی و نهائی کلیه ادعاها و اختلافاتی که در رابطه با ادعای شماره ۴۸۲ فعلا موجود بوده و یا امکان دارد بوجود آید، خواهان، کویل و خوانندگان موافقت می نمایند که مبلغ شش میلیون دلار آمریکا (-/۶,۰۰۰,۰۰۰ دلار) ("مبلغ

مؤدثه") توسط خوانندگان به خواهان پرداخت شود.

۳ - مبلغ مورد توافق از محل حساب تضمینی مفتوحه طبق بند ۲ بیا نیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر به خواهان پرداخت خواهد شد.

۴ - به مجرد دریافت مبلغ مورد توافق توسط خواهان، خواهان، کوبیل و خواندگان از طرح هرگونه ادعا یا ادامه دادگی در دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحده یا هر مرجع دیگر، از جمله، هرادگانی در ایالات متحده آمریکا یا جمهوری اسلامی ایران، در رابطه با ادعاها یا اختلافاتی که در رابطه با ادعای شماره ۴۸۲ "فعلا" مطرح بوده یا امکان بروز دارد، ممنوع گردیده و هرادعا یا اختلافی را نفی کرده و مسترد خواهند داشت.

۵ - به محض دریافت مبلغ مورد توافق توسط خواهان، خواهان و کوبیل خواندگان را از هرگونه ادعا علیه خواندگان توسط خواهان، کوبیل، یا هر یک از کارگزاران، کارکنان، شرکتهای سازمانهای تابعه و شرکتهای مادر آنان یا توسط هر شخصی که در رابطه با اجرای قرارداد شماره ۱۲۲/سی و موافقتنامه های مربوطه مورخ ۹ اکتبر ۱۹۷۹ (۱۷ مهرماه ۱۳۵۸) با خواهان یا کوبیل طرف قرارداد بوده، بری الذمه شناخته و جبران خسارات خواندگان را از این بابت برعهده خواهند گرفت. به محض دریافت مبلغ مورد توافق توسط خواهان، خواندگان، خواهان و کوبیل را از هرادعا علیه خواهان یا کوبیل توسط خواندگان، کارگزاران، کارکنان، شرکتهای سازمانهای تابعه و وابسته یا توسط هر شخصی که در رابطه با اجرای قرارداد شماره ۱۲۲/سی و موافقتنامه های مربوطه مورخ ۹ اکتبر ۱۹۷۹ (۱۷ مهرماه ۱۳۵۸) با خواندگان طرف قرارداد بوده، بری الذمه شناخته و جبران خسارات آنها را از این بابت برعهده خواهند گرفت.

۶ - ابرائات مندرج در سند حاضر به مجرد دریافت مبلغ مورد توافق توسط خواهان، خود بخود قابل اجراء بوده و احتیاج به امضای سند یا موافقتنامه یا نوشته دیگری نخواهند داشت.

۷ - به مجرد دریافت مبلغ مورد توافق توسط خواهان، خواهان، کوبیل و خواندگان

موافقت می کنند که از کلیه ادعاهای مربوط به هزینه ها ، از جمله حق الوکاله ناشی از ، یاد ر رابطه با ، جریان داوری ، تعقیب قضائی یا دفاع ادعای شماره ۴۸۲ مطروح در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده چشم پوشی نمایند .

۸ - موافقتنامه حاضر هیچ تاثیری بر مواضع خواهان یا خواندگان در هیچیک از موضوعات مطروح در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده ، غیر از ادعای شماره ۴۸۲ ، نخواهد داشت . خواهان و خواندگان ، مضافاً " موافقت می کنند که از موافقتنامه حل و فصل حاضر در تعقیب قضائی یا دفاع در هیچ پرونده دیگر مطروح در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده ، استفاده ننموده و موجبات چنین کاری را نیز برای هیچ شخص ثالثی فراهم نکنند .

۹ - چنانچه دیوان داوری تا تاریخ ۱۰ اوت ۱۹۸۳ (۱۹ مرداد ماه ۱۳۶۲) حکمی بر اساس شرایط مرضی الطرفین ، به منظور ثبت و تاثیر بخشیدن به این موافقتنامه حل و فصل صادر ننماید ، در آن صورت موافقتنامه حل و فصل حاضر باطل ، بلا اثر و گان لم یکن تلقی و مسترد شده توسط طرفین محسوب خواهد شد .

۱۰ - طرفین بدینوسیله اعلام و گواهی می نمایند که افراد امضاء کننده این سند اجازه و اختیارات تام و تمام امضای موافقتنامه حل و فصل حاضر را دارند .

در تاریخ ۲۰ ژوئیه ۱۹۸۳ برابر با ۲۹ تیر ماه ۱۳۶۲ در شهر لاهه ، هلند ، تهیه و امضاء گردید .

از جانب خواندگان

از جانب خواهان و چارتر اوئل

(باهاماس) لیمیتد

توسط
نماینده خواندگان

توسط
نماینده

بدینوسیله اعلام می نمود،

تیمبر پرچس کا مینی، شرکتی که طبق قوانین ایالت فلوریدا از ایالات متحده تاسیس یافته موجب وکالتنامه حاضر ا.ج. برادفورد برگ را بعنوان وکیل واقعی و قانونی خود منصوب می نماید تا از جانب او در رابطه با امضاء، تحویل و تست مقتضی درخواست مشترک مدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین، موافقت نامه حل و فصل فیما بین و کلیه اسناد و موافقتنامه های دیگری که جهت حل و فصل ادعای تیمبر پرچس کا مینی علیه شرکت ملی نفت ایران و دولت جمهوری اسلامی ایران که تحت دعوی شماره ۴۸۲ در دیوان دآوری دعاوی ایران - ایالات متحده در دست رسیدگی می باشد، اقدام نماید. ا.ج. برادفورد برگ اختیار و اجازه تمام دارد کلیه اقدامات لازم را جهت نیل به این منظور معمول دارد. حقوق و اختیارات اعطه شده به وکیل نامبرده در سند حاضر تا مدور اطلاعیه کتبی دایر بر سلب حقوق و اختیارات مذکور به اعتبار خود ساقی خواهد بود.

امضاء کنندۀ زیر در تائید مراتب فوق، ذیل این سند را در تاریخ ۱۲ ژوئیه ۱۹۸۳ (برابر ۲۲ تیرماه ۱۳۶۱) امضاء نمود.

تیمبر پرچس کا مینی

امضاء
معاون شرکت

توسط

مهر
تأید
معاون دبیر شرکت

ایالت فلوریدا

بخش دواال

گیلبرت او. راجرز و انت پرچت که اینجانب آنها را به ترتیب به عنوان معاون رئیس شرکت و معاون دبیر شرکت تیمبر پرچس کا مینی، شرکتی که طبق قوانین ایالات فلوریدا تشکیل شده و موجودیت دارد، می شناسم، در این روز شصت و نه "نزد اینجانب

امضاء کنندۀ زیرکۀ طبق قوانین ایالت فلوریدا مقام رسمی مجازی می باشم
حضور یافته و تصدیق نمودند که به عنوان مقام مشروح در فوق در شرکت مذکور و با
اجازۀ قانونی از طرف آن شرکت جهت دادن وکالت نامہ ، وکالت نامہ فوق را
از جانب تیمبر پرچیس کا مینی امضاء کرده اند .

در شہر جکسون ویل ، بخش دووال فلوریدا در روز ۱۹ ژوئہ ۱۹۸۳ (۲۸ تیر ماہ
۱۳۶۲) امضاء و مہر رسمی شد .

دفتر اسناد رسمی ، ایالت فلوریدا

جواز این جانب متمدی دفتر اسناد رسمی

در تاریخ ۲۷ فورہ ۱۹۸۴ (۸ اسفند ماہ

۱۳۶۲) منقضی می شود .

بدینوسیله اعلام می شود،

جارتراویل (باها ما) لیمیتد، شرکتی که طبق قوانین جزایر کایمانها
تاسیس یافته موجب وکالتنامه حاضر، آج. برادفورد بزرگ را بعنوان وکیل واقعی
وقایع خود منصوب می نماید تا از جانب او در رابطه با امضاء، تحویل و ثبت
مشموعه درخواست مشترک مدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین، موافقتنامه حل و فصل
نیاسین و کلیه اسناد موافقتنامه های دیگری که جهت حل و فصل ادعای مطروحه
شمیر پیرجیس کامنی از جانب نامبرده علیه شرکت ملی نفت ایران و دولت جمهوری
اسلامی ایران که تحت دعوی شماره ۴۸۲ در دیوان داوران دعاوی ایران -
ایالات متحده در دست رسیدگی میباشد، اقدام نماید. آج. برادفورد بزرگ اختیار
و اجازه تمام دارد کلیه اقدامات لازم را جهت نیل به این منظور معمول دارد. حقوق
و اختیارات اعطاء شده به وکیل نامبرده در سند حاضر تا مدور اطلاعیه کتبی داوران
طبق حقوق و اختیارات مذکور به اعتبار خود باقی خواهد بود.

امضاء کننده زیر در تاریخ مذکور فوق، ذیل این سند در تاریخ
۱۲ ژوئن ۱۹۸۳ (برابر با ۲۲ تیر ماه ۱۳۶۱) امضاء نمود.

جارتراویل (باها ما) لیمیتد

امضاء: توسط خادشورام. ماسلی

معاون اجرایی شرکت

شهر

شاهد

امضاء

توسط ادوارد آر. شارکی

معاون دبیر شرکت

بدینوسیله گواهی می شود که امضاهای فوق، امضای شخص تادشورام. ماسلی معاون
اجرایی شرکت و ادوارد آر. شارکی معاون دبیر شرکت جارتراویل (باها ما) لیمیتد
می باشد.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED - دریافت شد	
1262 / 5 / 12	شماره
3 AUG 1983	
482	۴۸۲

در محضر

دیوان داری دعاوی ایران و ایالات متحده

تیمبر برجس کا مهنی،

خواهان ،

- و -

شرکت ملی نفت ایران ، و

دولت جمهوری اسلامی ایران ،

خواندگان .

دعوی شماره ۴۸۲

شعبه دو

موافقت نماینده جمهوری اسلامی ایران با

تقاضای مشترک جهت صدور حکم براساس شرایط

مرضی الطرفین و موافقت نامہ حل و فصل پرونده

شماره ۴۸۲ که در تاریخ ۲۰ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۹ تیرماه

۱۳۶۲) به ثبت رسیده است .

اینجانب وکالتاً " از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران ، موافقت خود را نسبت به شکل و محتوای تقاضای مشترک جهت صدور حکم براساس شرایط مرضی الطرفین و موافقت نامہ حل و فصل پرونده شماره ۴۸۲ شعبه دو ، که در تاریخ ۲۰ ژوئیه ۱۹۸۳ (۲۹ تیرماه ۱۳۶۲) ، نزد دیوان داری به ثبت رسید ، اعلام می دارد .

لاسه ، بتاريخ ۳ اوت ۱۹۸۳ (۱۲ مرداد ماه ۱۳۶۲)

طهر خریبه کاشان

نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران